

Андрій Іванович Кондратюк

сучасний український прозаїк, літературознавець.

Народився 6 травня 1938 року на хуторі Отраже Березнівського району Рівненської області. Закінчив факультет журналістики Львівського університету ім. Івана Франка.

Працював у пресі.

Від 1960-х років минулого століття з ідеологічних мотивів упродовж десятиліть був відлучений від офіційного літературного процесу і праці за фахом. Перший роман «Дорога до матері», написаний у 1966 – 1967рр., вийшов у світ тільки 1990 року під назвою «Важке прозріння».

За останні два десятиліття написав і видав понад 20 книг. Серед них – романи «Хутір», «Вигнанець», «Поза межами суєти», «Випромінювання любові», книги спостережень «Краса зникаюча і вічна» (у 2-х томах), збірки повістей, есеїв, спогадів, оповідань «Новели нашого хутору», «Світло любові», «Гості з Аргентини», «У світлі спогаду», «Добром зігрите серце», «Геній поза Батьківщиною» та ін.

Упорядник тематичних збірників про природу «Лісова скринька», «Уклін землі».

Автор кількох своєрідних книжок про квіти і дерева, про рослинну символіку у фольклорній, художній творчості – «З вишневого саду», «На горі сосна золото-рясна», «Зацвіла в долині червона калина».

Лауреат премії «Благовіст».

В 2013 році за особливі досягнення у літературній творчості, за вагомий внесок у відродження духовності та культури українського народу нагороджений медаллю Національної Спілки письменників України «Почесна відзнака».